

© UPPFÅNGAT I MOMSNÄTET

Aktualiteter och därav föranledda praktiska råd angående framförallt mervärdesskatt

Nummer ~ 7 ~ 1998 □ **Ansvarig utgivare:** Björn Forssén □ November 1998

F-skatten kan vara intressant för den nya ekobrottsmyndigheten. I vart fall har det förekommit att SKM har anmält en person med nystartad rörelse i enskild firma som har angivit F-skatt i sin faktura till kund, innan han hade lämnat sin skatte- och avgiftsanmälan till SKM. Av intresse är att det var ett skattekontor som anmälde till ekobrottsmyndigheten, för skatteredovisningsbrott, och ett annat skattekontor till vilket skatte- och avgiftsanmälan hade lämnats. Till synes ovetande om förekomsten av en anmälan till ekobrottsmyndigheten övervägde sistnämnda kontor att vägra företagaren F-skatt på grund av att han var ägare till två aktiebolag som hade gått i konkurs. Erinringar lämnades av innebörd att den enda tillämpliga punkten i 4 kap. 13 § SBL för att vägra F-skatt var 8an och av förarbetena, prop. 1991/92:112 s. 123, följer att det skall handla om att vederbörande " varit orsak" till konkurserna i bolagen - annars saknas grund för att vägra vederbörande F-skatt i den enskilda firman. I erinringarna hänvisas till att konkursförvaltarberättelse och uppgifter som finns om konkurserna i övrigt inte lägger ägaren till bolagen till last att bolagen gick i konkurs. Efter erinringarna upptäcker emellertid skattekontoret att det andra kontoret har anmält vederbörande till ekobrottsmyndigheten. Per telefon ifrågasätter handläggaren om en person som är anmäld för brott skall tilldelas F-skatt. När handläggaren får uppmaningen att fortsätta den formella handläggningen av F-skatteansökan kommer ett nytt övervägande, där SKM försöker byta punkt i 4 kap. 13 § SBL till stöd för att vägra F-skatten. Nu försöker man sig på konststycket att hänvisa till 3an, och den punkten handlar om att någon som fått FA-skatt inte följer förbehållet att bara återberopa F-skatten i näringsverksamheten och inte i ett anställningsförhållande. Nya erinringar har lämnats där det framhålls att detta är en logisk kullerbytta: den enskilda firman kan ju inte ha åsidosatt förbehåll för FA-skatt, när den ännu inte har erhållit någon skattsedel. Fortsättning följer.

Rådet är dels att noga syna SKM beträffande vilken av de nio punkterna i 4 kap. 13 § SBL SKM stöder sig på för att vägra F-skatt, dels att direkt återberopa artikel 6 punkt 2 i europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, när SKM antyder att en anmälan om brott skall förhindra tilldelande av F-skattsedel. Det är nämligen så att det bara finns nio punkter för att vägra F-skatt. Går inte det kan SKM, enligt den uppmjukning av möjligheterna att erhålla F-skatt som infördes den 1 januari 1998, bara vägra F-skatt på grund av otillräckliga uppgifter om näringsverksamheten (jfr prop. 1997/98:33 s. 41). Dessutom säger artikeln enligt ovan i europakonventionen, vilken är en del av vår grundlag, att vederbörande skall anses som oskyldig till dess hans eventuella skuld "lagligen har fastställts". Jag återkommer även till detta.

Förkortningar: SBL=skattebetalningslagen; SKM=skattemyndigheten